

Publiczne Przedszkole Sióstr Nazaretanek
im. Najświętszej Rodziny

PROGRAM WYCHOWAWCZY

„Wzrastamy w Nazarecie”

Poznań 2022

ROZDZIAŁ I

Specyfika Publicznego Przedszkola Sióstr Nazaretanek

Jako placówka katolicka, prowadzona przez Zgromadzenie Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu (w skrócie Siostry Nazaretanki), uczymy naszych wychowanków wraz z ich rodzinami życia opartego na fundamencie wiary oraz staramy się wprowadzać ich w świat kultury i wartości chrześcijańskich. Zapatrzeni w ideał Najświętszej Rodziny z Nazaretu wraz z rodzicami naszych przedszkolaków tworzymy atmosferę domu, w którym panuje pokój, miłość i zaufanie. Zaangażowanie rodziców w życie przedszkola, wspólna wymiana doświadczeń, wykwalifikowana kadra pedagogiczna oraz bogactwo form współpracy służy dobru dziecka i jego rodziny.

Praca wychowawcza w naszej placówce ukierunkowana jest na:

- wychowaniu w duchu katolickim poprzez ukazanie dzieciom prawd wiary i doprowadzenie do osobistych doświadczeń towarzyszących spotkaniom z Bogiem,
- współdziałaniu z rodziną na rzecz pomocy dziecku w jego wszechstronnym, harmonijnym rozwoju,
- towarzyszeniu dziecku w drodze życia i wspomaganie go w tworzeniu jego własnej, niepowtarzalnej osobowości w oparciu o wartości chrześcijańskiej,
- pomocy dziecku w kształtowaniu w nim postawy człowieka uczciwego, prawego, dobrego, szanującego siebie i innych, pamiętającego, że najwyższą wartością jest Bóg.

Działania edukacyjne prowadzone są w czterech oddziałach przedszkolnych obejmujących grupy dzieci 3, 4, 5, i 6 – letnich. Dzieci 5 i 6 –letnie objęte są rocznym przygotowaniem przedszkolnym.

Do prowadzenia zajęć z rytmiki, gimnastyki, języka angielskiego, tańca, zajęć szachowych, gry i zabawy z piłką w placówce zatrudnieni są specjaliści z danej dziedziny.

1.1 Poglądy pedagogiczne bł. Franciszki Siedliskiej

Franciszka Siedliska urodziła się 12.11.1842 r. w Roszkowej Woli na Mazowszu, w zamożnej rodzinie szlacheckiej. Pobierała naukę w domu rodzinnym. Od dziecka odznaczała się umiłowaniem prawdy, dobra i piękna, wielką delikatnością sumienia i prostolinnością w postępowaniu.

Mimo, iż była otoczona wielką miłością rodziców i dobrobytem, to jednak nie czuła się szczęśliwa i tęskniła za jakimś większym, nieznanym dobrem. Jako dorastająca dziewczyna stwierdziła, że Bóg nie był Panem w ich domu.

Franciszka miała wrodzoną prawość charakteru i dobre serce, umysł jasny, wybitną inteligencję i duży zasób energii, a jednocześnie – kobiecą uczuciowość, połączoną z wielką wrażliwością, wiele prostoty i ujmującego wdzięku.

Miała w sobie wiele samokrytycyzmu, odznaczała się silną, zdecydowaną wolą, miała duże poczucie realizmu, umiejętność rozstrzygnięcia spraw i stanowczość w decyzjach.

Wielkie dary umysłu łączyła z wielkimi przymiotami serca. A serce miała wielkie, szlachetne, wspaniałomyślne, pełne dobroci i wielkiego współczucia dla potrzebujących i ubogich, przede wszystkim dla nędzy duchowej. Posiadała wiele delikatności i umiała być prawdziwie wdzięczna.

U podstaw duchowości Franciszki Siedliskiej była wiara – żywa, głęboka, dziecięca, wiara dzięki której w każdej okoliczności życia widziała zawsze Boże zrządzenie.

Zakładając Zgromadzenie zwróciła uwagę na prawdziwą miłość do człowieka, której wzór odnalazła w Najświętszej Rodzinie z Nazaretu.

Siostry skierowała przede wszystkim do pracy wychowawczej z rodzinami, szczególnie przez wychowanie dzieci (ochronki, szkoły). Twierdziła, że przez wychowanie można ukazać dzieciom prawdę, serce ich zwrócić ku Bogu, ukształtować ich rozum i wolę. Pracę wychowawczą oparła na Ewangelii, na nieomyślnej nauce Kościoła.

Jak w całym swoim działaniu, tak i w obszarze dotyczącym aspektów pedagogicznych, Pana Jezusa uważała za Wzór, za głównego Wychowawcę. Siostry miały być narzędziem w Jego ręku. „Jakie to miłe Panu Jezusowi i pełne zasługi dla sióstr to ich uczenie dzieci w szkole, gdzie zakonnica przychodzi w Imię Pana Jezusa i cokolwiek bądź uczy, wyklada, czyni to zawsze w imię Pana Jezusa, a więc wpływ Boży, Pana Jezusa dzieciom przynosi. Jakże to nas powinno zachęcać do tej pracy, do tego powołania, które otrzymaliśmy z miłosierdzia Bożego.”¹ Wielokrotnie swoje duchowe córki zachęcała do cierpliwości i wyrozumiałości: „Patrz, jaki Pan Jezus cierpliwy względem nas, jak ciągle tego samego nas naucza... My mamy tylko siał, podlewać, ale Pan Bóg wzrost daje”.²

Zatroskana o dobro każdego człowieka pisała do matki Michaeli: „Staraj się swoją miłością, dobrocią, cierpliwością, dojrzałością, twoim wchodzeniem w potrzeby tych dusz tobie powierzonych, zyskać ich zaufanie. (...) Gdy oddaliśmy się Panu Bogu na życie tak modlitwy jak i pracy nad bliźnimi, to nie możemy odsuwać wychowania, przez które

---

¹ F. Siedliska, Wybór listów, Rzym 1975, s.

² K. Hołda, Za Jezusem z Nazaretu, Rzym 1979, s.175.

można wskazać prawdę tym młodym душom, serca ich zwrócić ku Panu Bogu, ukształcić ich rozum, serce, wolę.”³

Posyłając siostry do zadań opiekuńczo-wychowawczych wszelkie pomysły i natchnienia konsultowała ze swoim spowiednikiem, ojcem Antonim Lechertem: „Tylko pragnęłabym, abyśmy więcej umiłowały te dzieci dla Pana Jezusa, dla nich się poświęciły i nie zadawały się tylko tymi godzinami szkolnymi, ale poza tym te dzieci przygarniały do siebie, aby one umiłowały Pana Jezusa i poznały prawdę i cnotę.”⁴

1.2 Charyzmat Zgromadzenia Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu

Amadeo Cencini w jednej ze swoich książek napisał, że „charyzmat jest rodzajem mozaiki stworzonej przez Ducha Świętego, mozaiki, w której każda kartka posiada własne miejsce i swoją nieodzowną funkcję dla piękna całości.”⁵ Dlatego też „nie może być tylko generalnym wskazaniem sposobu życia czy też ogólnikowym ascetyczno – duchowym wezwaniem. (...) W nim to w pełni odnajduję moje „ja” i moje powołanie, ponieważ (...) jest on szczegółową i precyzyjną propozycją, obejmującą wszystkie aspekty mojej egzystencji nadającą jej niepowtarzalny koloryt.”⁶ Bł. Franciszka Siedliska zdawała sobie sprawę z tego jak ważne jest określenie tego daru w jej Zgromadzeniu.

Matka Siedliska umacniała się w przekonaniu, że Zgromadzenie Najświętszej Rodziny z Nazaretu ma służyć innym i dzielić się swoim charyzmatem, który „nie jest dany dla dobrego samopoczucia psychicznego ani też duchowego jednostki.”⁷ Wiedząc, że dzieło, do którego została powołana jest potrzebne Kościołowi, z pełnym zdecydowaniem po raz drugi oddała się pracy nad utworzeniem Konstytucji dla swojej rodziny zakonnej.

Konstytucje napisane w 1887 r. były dla Matki Marii od Pana Jezusa Dobrego Pasterza swoistym programem, według którego organizowała życie sióstr, formowała ich duchowość, wychowywała w duchu personalizmu, tj. szanowała godność i osobowość każdej nazaretanki, włączając je w apostołstwo zależnie od indywidualnych zdolności i predyspozycji fizycznych, psychicznych czy transcendentnych.

Latem 1902 r. odbyły się narady Kapituły Generalnej nad przystosowaniem Konstytucji do nowego prawa kościelnego. Ostatnia wersja reguły zakonnej Zgromadzenia

---

³ F. Siedliska, *Wybór listów*, Rzym 1975, s. 81.

⁴ Tamże, s. 185.

⁵ A. Cencini, *Życie konsekrowane*, Warszawa 1996, s. 53.

⁶ A. Cencini, *Będziesz miłował Pana Boga swego. Psychologia spotkania z Bogiem*, Kraków 1995, s. 40.

⁷ A. Cencini, *Będziesz miłował...*, Kraków 1994, s. 40.

Siostr Najświętszej Rodziny z Nazaretu zwana *Prawem Miłości* pochodzi z 22 marca 2002 roku.

Tekst, który dotyczy charyzmatu Zgromadzenia jest mocno osadzony na pierwotnym zapisie reguły zakonnej autorstwa Matki Założycielki i brzmi następująco: „Jako Siostry Najświętszej Rodziny z Nazaretu jesteśmy powołane do szerzenia Królestwa Bożej Miłości wśród siebie i innych przez naśladowanie Jezusa, Maryi i Józefa, których życie było skoncentrowane na miłości Boga i miłości wzajemnej. Dajemy świadectwo tej miłości przez całkowite oddanie się służbie dla Kościoła, zwłaszcza misji względem rodziny.”⁸

Specyfiką Zgromadzenia Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu, a więc i dzieł apostolskich, jakie siostry prowadzą (w tym przedszkola), jest zatem urzeczywistnianie Królestwa Bożej Miłości na ziemi, zwłaszcza w najbardziej podstawowej komórce ludzkiego społeczeństwa czyli w rodzinie.

1.3 Historia Publicznego Przedszkola Sióstr Nazaretanek w Poznaniu

Matka Franciszka podejmowała liczne prace apostolskie zgodne z duchem charyzmatu jak na przykład: katecheza dziewcząt i najuboższych, prowadzenie szkół i internatów oraz praca w szpitalach. Zakładała nowe placówki we Włoszech, w Polsce, we Francji i Anglii. Zainteresowana losem swoich rodaków na emigracji, odbyła podróż do Ameryki i razem z siostrami podjęła pracę o charakterze wychowawczo – opiekuńczym. Przygarniała biednych, chorych, opuszczonych i nieszczęśliwych. Wszędzie tam, gdzie widziała niedostatek, ubóstwo duchowe i materialne, posyłała siostry z posługą apostolską. W liście do swojej przyjaciółki Zofii Piaskowskiej Franciszka napisała: „(...) Osiedlenie się nasze w Ameryce uważam jako wielką łaskę Bożą. Tam siostry mają wielką, pożyteczną, świętą pracę: wpajać zasady wiary świętej w te dzieci polskie, a zarazem rozwijać w nich uczucie narodowości, uczyć ojczystego języka. Siostry uczą blisko do 800 dzieci. Mają dwie szkoły parafialne, ochronę, szkoły wieczorne. Oprócz tego chodzą do chorych i Pan Jezus błogosławić im raczy, bo wiele dobrego czynią z łaską Bożą.”⁹

Obecnie siostry nazaretanki uczestnicząc w Jezusowej misji szerzenia Królestwa Bożej Miłości są zaangażowane w różne formy działalności z Kościołem i w Kościele. W sposób szczególny oddają się pracy nad moralnym i religijnym odrodzeniem rodzin.

---

⁸ Tamże, s. 13.

⁹ Tamże, nr 77, s. 136.

Posługa sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu w świecie jest kontynuacją misji zapoczątkowanej przez bł. Franciszkę Siedliską – Marię od Pana Jezusa Dobrego Pasterza.

Siostry nazaretanki pracują m.in. jako katechetki, zakrystianki, organistki, nauczycielki, przedszkolanki. Wykonują także obowiązki domowe takie jak: praca w kuchni, ogrodzie, sadzie, gospodarstwie, pralni, szwalni. Prowadzą placówki edukacyjne i opiekuńcze, domy rekolekcyjne i wypoczynkowe. Wyjeżdżają na misje, głównie na tereny byłego Związku Radzieckiego.

Publiczne Przedszkole Sióstr Nazaretanek rozpoczęło swoją działalność dnia 1 września 2002 roku. Do 31 sierpnia 2019 funkcjonowała jako placówka niepubliczna. Siostry w przedszkolu towarzyszą dzieciom w ich wszechstronnym rozwoju i wspomagają w tworzeniu ich własnej, niepowtarzalnej osobowości w oparciu o kulturę i wartości chrześcijańskie. Każdego dnia poprzez codzienną modlitwę przygotowują wychowanków na spotkanie z Bogiem – Dawcą wszelkiego dobra, odkrywając razem z nimi piękno człowieka i świata.

Poznanie siebie i świata staje się możliwe dzięki różnorodnym formom aktywności dziecka w naszej placówce. Pogłębianie i prawidłowy rozwój sfery poznawczej, emocjonalnej, fizycznej, psychicznej i duchowej stanowi drogę do budowania w życiu dziecka doświadczenia religijnego, które ma prowadzić go do żywej i prawdziwej wiary. Jej Źródłem jest Osoba Boga przyjaznego i z troską o człowieka oraz jego życie.

W Publicznym Przedszkolu Sióstr Nazaretanek im. Najświętszej Rodziny dziecko ma możliwość:

- uwrażliwiać się na piękno świata i religijny wymiar otaczającej go rzeczywistości,
- formować pozytywne relacje ze środowiskiem,
- pogłębiać kulturę i patriotyzm na co dzień,
- poznawać Świętą Rodzinę jako wzór rodziny chrześcijańskiej.

ROZDZIAŁ II

Charakterystyka programu wychowawczego „Wzrastamy w Nazarecie”

Program wychowawczy naszego przedszkola powstał w celu ujednoczenia oddziaływań wychowawczych w naszej placówce. Jest on zgodny z charyzmatem Zgromadzenia Sióstr Nazaretanek oraz obowiązującą Podstawą programową wychowania przedszkolnego.

Celem ogólnym naszego programu wychowawczego jest:

- wspomaganie indywidualnego i wszechstronnego rozwoju dziecka,
- sprawowanie opieki nad dziećmi odpowiednio do ich potrzeb oraz możliwości placówki,
- wspomaganie rodziny w wychowaniu i pełnieniu opieki nad dzieckiem, uczestniczenie w trosce o bezpieczeństwo, zdrowie i prawidłowy rozwój dziecka,
- ścisła współpraca z rodzicami (opiekunami dziecka), a także osobami i instytucjami świeckimi i kościelnymi wspierającymi działalność przedszkola (Parafia, Poradnia Psychologiczno Pedagogiczna, Szkoły Podstawowe, Organizacje Użytku Publicznego .....)
- przygotowanie dzieci do nauki w szkole,
- wdrażanie chrześcijańskiego modelu wychowania (wychowanieprawego człowieka, dobrego katolika),
- zaspokajanie podstawowych potrzeb dziecka, takich jak:
  - potrzeby bezpieczeństwa – to potrzeby środowiska psychicznego i emocjonalnego. Obejmują one między innymi takie elementy, jak zapewnienie dziecku bezpieczeństwa, stabilności, ochrony, porządku, sprawiedliwości czy niwelowania zagrożeń;
  - potrzeby przynależności i miłości – to potrzeby odnoszące się do relacji dziecka z otoczeniem. Są to potrzeby nawiązywania bliskich kontaktów z ludźmi.
  - potrzeby szacunku i uznania – to potrzeby zyskania uznania dziecka we własnych oczach i oczach innych ludzi zwłaszcza rodziców. Potrzeba szacunku może być deprawowana przez niską ocenę zachowania dziecka wystawioną przez innych, zajmowanie mało satysfakcjonującej pozycji w grupie rówieśniczej,
  - potrzeby samorealizacji – to potrzeby wynikające z dążenia dziecka do zajmowania się tym, do czego czuje się powołane - do zaspokajania własnych potrzeb. Zaspokajać najwyższą potrzebę samoaktualizacji oznacza zaspokajać potrzebę nabywania wiedzy, zrozumienia świata, poszukiwania doznań estetycznych.

Wychowanie i opieka w naszym przedszkolu, oparte są na zasadach personalizmu chrześcijańskiego. Każde dziecko ma prawo do życzliwego i podmiotowego traktowania w procesie wychowawczo – opiekuńczym oraz do właściwie zorganizowanego procesu opiekuńczo –wychowawczego i dydaktycznego.

2.1 Podstawy opracowania programu

Podstawę do opracowania programu wychowawczego stanowią: przesłanki pedagogiki personalistycznej, poglądy i sugestie bł. Marii od Pana Jezusa Dobrego Pasterza – Franciszki Siedliskiej, charyzmat Sióstr Nazaretanek i praktyka pedagogiczna wynikająca z tradycji i współczesnej działalności oświatowej i opiekuńczo – wychowawczej Zgromadzenia oraz obowiązująca *Podstawa programowa wychowania przedszkolnego dla przedszkoli i oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych*.

Podczas pracy nad programem wychowawczym *Wzrastamy w Nazarecie* korzystano ze współczesnych osiągnięć nauki i praktyki pedagogicznej, aby w sposób odpowiadający aktualnej rzeczywistości wychowania przedszkolnego, zaadoptować to, co wynika ze specyfiki charyzmatu oraz myśli pedagogicznej bł. Założycielki Zgromadzenia Sióstr Nazaretanek – Franciszki Siedliskiej.

2.2 Założenia programu

Matka Założycielka – bł. Maria od Pana Jezusa Dobrego Pasterza – pracę wychowawczą opierała na Ewangelii. Jej główne założenia pedagogiczne to:

- ukazywanie prawdy,
- zwrócenie człowieka ku Panu Bogu,
- kształtowanie rozumu, serca i woli,
- ochrona przed złymi wpływami np.: mediów,
- całkowite zaangażowanie w sprawę wychowania, nie tylko w przedszkolu, ale wspomaganie rodziny przez dzielenie się wiedzą pedagogiczno - psychologiczną uzupełniającą doświadczenie rodziców,
- tworzenie jednej linii wychowawczej (rodzica - przedszkole)
- duchowe wspomaganie rodzin przez modlitwę i inne formy życia chrześcijańskiego,
- zaszczepianie patriotyzmu i umiłowanie Ojczyzny,
- ukazywanie piękna przyrody,
- kształtowanie postaw prozdrowotnych wśród dzieci i ich rodzin.

2.3 Cele szczegółowe - program wychowawczy w naszym przedszkolu obejmuje:

❖ ROZWÓJ DUCHOWY I KSZTAŁTOWANIE WOLI

Cel główny: **poznanie zasad wiary**

Cel ogólny: **formowanie woli**

Cele pośrednie:

- dziecko rozróżnia dobro od zła,
- dziecko kieruje się zasadami chrześcijańskimi (szacunkiem, prawdą, dobrem)
- dziecko dzieli się wiarą z rodzicami i z innymi,
- dziecko ma potrzebę modlitwy,
- dziecko uczestniczy w życiu liturgicznym Kościoła razem z rodzicami,
- dziecko pełni z odpowiedzialnością powierzone mu obowiązki,
- dziecko wytrwale dąży do realizacji celów.

❖ WYCHOWANIE FIZYCZNE

Cel główny: **profilaktyka zdrowotna**

Cele pośrednie:

- dziecko stosuje zasady higieny z zakresu zdrowego żywienia,
- dziecko z rodzicami w sposób aktywny spędza czas wolny (na świeżym powietrzu)

❖ ROZWÓJ SPOŁECZNO - EMOCJONALNY

Cel ogólny: **kształtowanie dojrzałości emocjonalnej i społecznej**

Cele pośrednie:

- dziecko zna i przestrzega normy społeczne,
- dziecko nawiązuje właściwe relacje rówieśnicze,
- dziecko dokonuje właściwych wyborów – opowiada się za wyższą wartością,
- dziecko stosuje formy grzecznościowe,
- dziecko podejmuje próby samooceny i oceny zachowań innych,
- dziecko wierzy we własne możliwości.
- dziecko nazywa i rozumie swoje emocje,
- dziecko jest empatyczne,
- dziecko radzi sobie z nieprzyjemnymi emocjami (gniewem, złością).

❖ ROZWÓJ INTELEKTUALNY

Cel główny: **poznawanie otaczającego świata**

Cele pośrednie:

- dziecko nabywa umiejętności określone w podstawie programowej wychowania przedszkolnego,

2.4 Treści wychowawcze

„Nie możemy odsuwać wychowania, przez które można wskazać prawdę tym młodym duszyczkom, serca ich zwrócić ku Panu Bogu, ukształcić ich rozum, serce, wolę”

bł. Maria od Pana Jezusa Dobrego Pasterza

Wśród wielu wartości, które w wychowaniu prawego człowieka i dobrego katolika można, a nawet trzeba wziąć pod uwagę, wybrałyśmy w naszym przedszkolu te, które pomogą dziecku odkryć niezwykłość i indywidualizm swego istnienia oraz możliwości własnego rozwoju, a także pozwolą mu „doświadczyć” i pokochać Boga jako Najwyższą Wartość, a co za tym idzie – drugiego człowieka. Aby osiągnąć ten cel ustaliłyśmy następującą hierarchię wartości ważnych dla wychowania w naszym przedszkolu:

1. **BÓG** – Ten, który jest Tajemnicą, celem i sensem naszego życia, Najwyższą Wartością.
2. **MIŁOŚĆ** – wyrażona w przykazaniu Miłości, które dał nam Jezus Chrystus; można ją rozpatrywać w trzech płaszczyznach:
  - Miłość Boga - przez kształtowanie ducha modlitwy, życie sakramentalne i wiarę w codzienności.
  - Miłość człowieka – wychowanie do przebaczenia, szacunku, akceptacji i tolerancji.
  - Miłość siebie – akceptacja siebie takim jakim się jest, wiara we własny rozwój.
3. **PRAWDA** – życie w prawdzie, mówienie o czymś co jest zgodne ze stanem faktycznym, z rzeczywistością, niekłamanie, szczerłość, samoświadomość.
4. **DOBRO** – jako wartość uniwersalna odnosi się do człowieka i całego świata stworzonego,
- to pozytywne działanie człowieka, dążenie ku szczęściu; łagodność.
5. **GODNOŚĆ** – znajomość swojej wartości jako człowieka i jako jednostki „wiem kim jestem”.
6. **WOLNOŚĆ** – poszanowanie dla ludzkich wyborów; odpowiedzialność za swoje wybory; nie wolność od zasad i norm lecz wolność ku wartościom.

7. **PATRIOTYZM** - rozumiany jako miłość do ojczyzny (poznawanie jej krain geograficznych, dostrzeganie piękna ojczystego miejsca);
- poszanowanie jej historii, opowiadanie się za prawdą
  - rozpoznawanie i poszanowanie symboli swego kraju, miejscowości (godło, flaga, barwy narodowe, hymn, herb miasta);
  - dostrzeganie piękna i wartości sztuki i dorobku polskiej nauki i kultury.
8. **SZACUNEK** - okazywanie szacunku członkom rodziny, osobom z bliskiego otoczenia;
- poprawne, pozytywnie nacechowane relacje z drugim człowiekiem;
  - utrwalenie form grzecznościowych; poszanowanie pracy
9. **PIEKNO** - kształtowanie wrażliwości na Boga, człowieka, przyrodę, muzykę, sztukę;
- umiejętność rozróżniania piękna od brzydoty (pomoc w wybieraniu dobrych wartości);
  - kształtowanie delikatności, estetyki i czystości

2.5 Opis sposobu realizacji celów:

Program wychowawczy - „Wzrastamy w Nazarecie” realizowany jest we wszystkich grupach wiekowych we współpracy z rodzicami; oparty jest na zasadach personalizmu chrześcijańskiego. Działania wychowawcze realizowane podczas procesu edukacyjnego każdego dnia, uwzględniają włączanie rodziców i dzieci w życie liturgiczne kościoła oraz uczestnictwo w przedszkolnych uroczystościach.

1. Realizacja katechezy przedszkolnej – wg planu tygodniowego – zapoczątkowanie inspirowanego wiarą wychowania ludzkiego i chrześcijańskiego w rodzinie; odkrywanie Boga jako osoby;
2. Codzienna modlitwa w kręgu – uczenie modlitwy oraz rozumienia istoty modlitwy;
3. Modlitwa przed i po posiłkach (wg ramowego planu dnia) - nabywanie umiejętności wyrażania w znakach własnej religijności;
4. Udział w Eucharystii – wprowadzenie w rozumienie podstawowych znaków i czynności liturgicznych; nauka pieśni religijnych. Włączanie rodziców w przygotowanie liturgii.
5. Wychowanie do wrażliwości na prawdę i dobro/czynienie dobra – poprzez:
  - Stwarzanie przyjaznego klimatu w grupie, sprzyjającego okazywaniu troskliwości i zainteresowania koleżanką /kolegą z grupy np. organizacja urodzin dzieci w grupie, utrzymywanie kontaktu z nieobecnym chorym dzieckiem poprzez komunikator (Messenger, WhatsApp) /pisanie listów, zachęcanie dzieci do wysyłania pocztówek do przedszkola/grupy przedszkolnej z miejsc odwiedzanych przez przedszkolaki ze swoimi rodzinami podczas wakacji.
  - Wdrażanie do stosowania zwrotów grzecznościowych podczas: powitania, pożegnania, sytuacji wymagającej przeproszenia.

BÓG – Ten, który jest Tajemnicą, celem i sensem naszego życia, Najwyższą Wartością
jest obecny w odniesieniu do codziennych działań i dziecięcych aktywności.

Poszczególne miesiące roku poświęcone są jednej wartości, na której opiera się nasz program wychowawczy.

Październik	<u>PIEKNO</u> - kształtowanie wrażliwości na Boga, człowieka, przyrodę, muzykę, sztukę; - umiejętność rozróżniania piękna od brzydoty (pomoc w wybieraniu dobrych wartości); - kształtowanie delikatności, estetyki i czystości
Listopad	<u>PATRIOTYZM</u> - rozumiany jako miłość do ojczyzny (poznawanie jej krain geograficznych, dostrzeganie piękna ojczystego miejsca); - poszanowanie jej historii, opowiadanie się za prawdą rozpoznawanie i poszanowanie symboli swego kraju, miejscowości (godło, flaga, barwy narodowe, hymn, herb miasta); - dostrzeganie piękna i wartości sztuki i dorobku polskiej nauki i kultury.
Grudzień	<u>DOBRO</u> – jako wartość uniwersalna odnosi się do człowieka i całego świata stworzonego - to pozytywne działanie człowieka, dążenie ku szczęściu; łagodność.
Styczeń + luty	<u>SZACUNEK</u> - okazywanie szacunku członkom rodziny, osobom z bliskiego otoczenia; poprawne, pozytywnie nacechowane relacje z drugim człowiekiem; - utrwalenie form grzecznościowych; poszanowanie pracy
Marzec	<u>GODNOŚĆ</u> – znajomość swojej wartości jako człowieka i jako jednostki „wiem kim jestem”.
Kwiecień	<u>PRAWDA</u> – życie w prawdzie, mówienie o czymś co jest zgodne ze stanem faktycznym, z rzeczywistością, niekłamanie, szczerłość, samoświadomość.
Maj	<u>MIŁOŚĆ</u> – wyrażona w przykazaniu Miłości, które dał nam Jezus Chrystus; można ją rozpatrywać w trzech płaszczyznach: <ul style="list-style-type: none"> • Miłość Boga - przez kształtowanie ducha modlitwy, życie sakramentalne i wiarę w codzienności. • Miłość człowieka – wychowanie do przebaczenia, szacunku, akceptacji i tolerancji. • Miłość siebie – akceptacja siebie takim jakim się jest, wiara we własny rozwój.
Czerwiec	<u>WOLNOŚĆ</u> – poszanowanie dla ludzkich wyborów; odpowiedzialność za swoje wybory; nie wolność od zasad i norm lecz wolność ku wartościom.

Działania:	Cele:
WRZESIEŃ	
<ul style="list-style-type: none"> • 4 września wspomnienie bł. Sióstr Męczennic z Nowogródka – dekoracja okolicznościowa (szatnia) • 26 września - Msza Święta na rozpoczęcie roku szkolnego – błogosławieństwo książek i przyborów przedszkolnych • Zawarcie grupowych zasad zachowania; ustalenie zakresu obowiązków, dyżurów 	<ul style="list-style-type: none"> — prezentacja postaw prospołecznych i postaci świętych; — włączanie dzieci i rodziców w życie liturgiczne kościoła; — rozwój moralny - dziecko: odróżnia poprawne i niewłaściwe zachowanie; dokonuje właściwych wyborów; w konkretnej sytuacji stosuje formy grzecznościowe; podejmuje próby samooceny i oceny innych zachowań.
PAŹDZIERNIK – PIĘKNO	
<p>Miesiąc poświęcony Matce Bożej</p> <ul style="list-style-type: none"> • Codzienna modlitwa - Różaniec – w intencji jednego dziecka i jego rodziny • Dzień Papieski – dekoracja okolicznościowa (szatnia) • BAL ŚWIĘTYCH 	<ul style="list-style-type: none"> — ukazanie kultu Maryi w narodzie polskim, rozwijanie pobożności Maryjnej przez ukazanie wartości modlitwy różańcowej; — włączanie dzieci i rodziców w życie liturgiczne kościoła; — prezentacja postaw prospołecznych i postaci świętych; — ukazanie prawdy, że aniołowie i święci chwalą Boga oraz każdy człowiek jest powołany do świętości.
LISTOPAD – PATRIOTYZM	

<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa za zmarłych z rodzin dzieci • Wizyty starszych grup na cmentarzach – zapalenie zniczy na grobach żołnierzy • Akademia z okazji Święta Niepodległości; uroczystości przedszkolne: (recytacja, śpiew, odgrywanie ról w przedstawieniach) • 25 listopada – wspomnienie bł. Marii od Pana Jezusa Dobrego Pasterza, Franciszki Siedliskiej – dekoracja okolicznościowa (szatnia), możliwość wypisywania próśb o modlitwę, w intencji których zostanie odprawiona Msza Święta • Uroczysta Msza Święta z okazji świętapatronalnego przedszkola z aktem zawierzenia Rodzin Świętej Rodziny -losowanie lampionów i modlitwa za rodzinę wylosowanego dziecka. 	<ul style="list-style-type: none"> — wzbudzanie wiary w świętych obcowanie oraz kultywowania pamięci o bliskich zmarłych; — kształtowanie świadomości obywatelskiej i społecznej oraz uczczenie pamięci zmarłych żołnierzy walczących w obronie ojczyzny; — kształtowanie tożsamości narodowej: nauka hymnu narodowego; poznanie barw narodowych, godła Polski, herbu miasta; zapoznanie z polskimi i regionalnymi tradycjami; — prezentacja postaw prospołecznych i postaci świętych; — wzbudzanie wiary w świętych obcowanie; — Msza Święta adwentowa - włączanie dzieci i rodziców w życie liturgiczne kościoła; — budowanie poczucia przynależności grupowej.
GRUDZIEŃ – DOBRO	
<ul style="list-style-type: none"> • Kalendarz adwentowy jako forma oczekiwania na Boże Narodzenie i przygotowanie duchowe do Świąt 	<ul style="list-style-type: none"> — włączanie dzieci i rodziców w życie liturgiczne kościoła;

<ul style="list-style-type: none"> • Wizyta Świętego Mikołaja w przedszkolu • Spotkania opłatkowe w grupach dla rodzin wychowanków - Jaselka (uroczystości przedszkolne: recytacja, śpiew, odgrywanie ról w przedstawieniach) • Szopka Bożonarodzeniowa – dekoracja w salach • Wigilia w przedszkolu – łamanie się opłatkiem i składanie sobie nawzajem życzeń świątecznych • Udział w akcji charytatywnej Caritas -u parafialnego z okazji Świąt Bożego Narodzenia 	<ul style="list-style-type: none"> — prezentacja postaw prospołecznych i postaci świętych; — wprowadzanie dzieci w radosną atmosferę Bożego Narodzenia; — kształcenie umiejętności wyrażania uczuć i przeżyć podczas inscenizacji; — kultywowanie tradycji bożonarodzeniowych (dziecko zna postaci i wydarzenie biblijne); — poznanie obrzędów, tradycji i potraw wigilijnych; — ukazanie wartości świąt i uroczystości rodzinnych; — poznawanie Bożego zamiaru, by ludzie wzajemnie sobie pomagali; — włączanie dzieci i rodziców w akcje charytatywne; — uwrażliwianie dzieci na potrzeby innych.
STYCZEŃ – SZACUNEK	
<ul style="list-style-type: none"> • Msza Święta w intencji Babć i Dziadków • Dzień Babci i Dziadka - znajomość członków rodziny; przygotowanie upominków i krótkiej akademii dla Babć i Dziadków 	<ul style="list-style-type: none"> — włączanie rodzin dzieci w życie liturgiczne kościoła; — kształtowanie więzi międzypokoleniowych; — wzbudzanie szacunku wobec osób starszych; — ukazanie wartości świąt i uroczystości rodzinnych.
LUTY – SZACUNEK	
<ul style="list-style-type: none"> • BAL KARNAWAŁOWY – radosne świętowanie tradycji ostatków • Imieniny s.Dyrektor 	<ul style="list-style-type: none"> — kształcenie umiejętności wspólnej zabawy; — tworzenie atmosfery życzliwości w grupie; — stwarzanie przyjaznego klimatu we wspólnocie przedszkolnej, sprzyjającego okazywaniu szacunku i wdzięczności.
MARZEC – GODNOŚĆ	

<p>Miesiąc poświęcony św. Józefowi</p> <ul style="list-style-type: none"> • Środa Popielcowa – wizyta ks. Proboszcza i święcenie głów popiołem jako wprowadzenie w przeżywanie Wielkiego Postu • Droga Krzyżowa – piątkowa modlitwa - ukazanie Jezusa jako Tego, który nie zgadza się na zło i uczy je pokonywać; • Dzień skupienia dla rodzin - formacja duchowa rodziców 	<ul style="list-style-type: none"> — prezentacja postaw prospołecznych i postaci świętych; — zachęcanie do modlitwy za wstawiennictwem św. Józefa w intencji własnej rodziny (podczas codziennej modlitwy) — zrozumienie sensu Wielkiego Postu i znaczenia pokuty; — poznanie symbolu posypania głów popiołem i koloru szat liturgicznych kapłana; — uwrażliwianie na cierpienie innych; — uświadomienie, że każdy potrzebuje odwrócić się od zła, aby czynić dobro; — włączanie dzieci i rodziców w życie liturgiczne kościoła; — pokazanie sensu i sposobów przeżywania wiary w rodzinie; — otwieranie serc na tajemnicę wiary: Jezus przez śmierć i zmartwychwstanie zwyciężył śmierć, zło i grzech.
KWIECIEŃ – PRAWDA	
<p>PRZYGOTOWANIE DO WIELKANOCY</p> <ul style="list-style-type: none"> • Droga Krzyżowa – piątkowa modlitwa • Święconka – uroczystość wszystkich grup przedszkolnych w obecności ks. Proboszcza Sebastiana Kujawy - poświęcenie potraw na stół wielkanocny przygotowanych przez dzieci; • Oktawa Wielkanocy (okres Wielkanocny) – dekoracja Wielkanocna w salach • Przegląd Piosenki Patriotycznej 	<ul style="list-style-type: none"> — uwrażliwianie na cierpienie innych; — uświadomienie, że każdy potrzebuje odwrócić się od zła, aby czynić dobro; — włączanie dzieci i rodziców w życie liturgiczne kościoła; — poznanie tradycji i obrzędów wielkanocnych; — poznanie prawdy o zmartwychwstaniu Jezusa; — wychowanie do wiary w Zmartwychwstanie Jezusa; — kształtowanie postawy radości ze zmartwychwstania Jezusa. — przypomnienie barw narodowych, godła Polski, herbu miasta; — zapoznanie z polskimi i regionalnymi tradycjami Majowych Świąt (święto pracy, Dzień Flagi, Ustanowienie Konstytucji 3 maja i MB Królowej Polski);
MAJ – MIŁOŚĆ	

<p>Miesiąc poświęcony Matce Bożej</p> <ul style="list-style-type: none"> • Msza Święta w intencji rodziców • Dzień Mamy i Taty –przygotowanie upominków i krótkiej akademii dla rodziców 	<ul style="list-style-type: none"> — ukazanie kultu Maryi w narodzie polskim; — rozwijanie pobożności Maryjnej, miłości i przywiązania do nabożeństw majowych; — włączanie dzieci i rodziców w życie liturgiczne kościoła; — wzmacnianie mocnych stron dziecka, przełamywanie barier, pokonywanie nieśmiałości u dzieci; — czynne uczestnictwo rodziców w Eucharystii i uroczystościach przedszkolnych; — ukazanie wartości świąt i uroczystości rodzinnych; — budowanie więzi rodzinnych.
CZERWIEC – WOLNOŚĆ	
<p>Miesiąc poświęcony Najświętszemu Sercu Pana Jezusa</p> <ul style="list-style-type: none"> • Festyn rodzinny - zabawy z rodzeństwem i rodzicami • Festyn parafialny • Msza Święta dziękczynna na zakończenie roku • Pożegnanie 6-latków – przez młodsze przedszkolaki 	<ul style="list-style-type: none"> — Ukazanie kultu Serca Jezusowego; — budowanie więzi rodzinnych; — zachęcanie dzieci i rodziców do włączania się w życie parafii; — umożliwienie składania świadectwa wobec osób spoza wspólnoty przedszkolnej; — wyrażanie wdzięczności za otrzymywane dary; — czynne uczestnictwo rodziców w Eucharystii i uroczystościach przedszkolnych; — rozwijanie pojęć: „koleżeństwo”, „przyjaźń”, „sprawiedliwość”, „dobroć”.

**JEZU, MARYJO JÓZEFIE ŚWIĘTY, OPIEKUJCIE SIĘ NAMI,
NASZYMI RODZINAMI I CAŁĄ NASZĄ OJCZYZNĄ!**